

Patagónia, 1942: Az elfeledett világbajnokság!

2014 december 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

nincs értékelve

Még

Mérték

A FIFA 1930-ban Uruguayban indította nagy siker? útjára a négyévente megrendezendő világbajnokságok sorát és az idén nyári, braziliai viadal már a 20. volt a sorban.

A második világháború miatt 1938 és 1950 között érthető módon nem került egy sem megrendezésre. Egyesek azonban úgy vélik, hogy 1942-ben, Patagóniában – Argentína és Chile déli határán – mégis megtartották.

Ez az elveszett VB igaz és felejthetetlen története.

A FIFA soha nem ismerte el eredményeit, illetve magát a tényét sem, ennek következtében nincs semmilyen hivatalos nyilvántartás sem róla.

A magyar származású Vladimir von Otz gróf, a régió sportminisztere és a patagóniai torna ötletgazdája azonban nem hagyta, hogy elmaradjon az esemény és a második világháború közepén megszervezte, majd a kor viszonyaihoz képest kiválóan levezényelte azt. Míg a FIFA partvonalon kívül helyezte a kupát, addig Otz karakteres személyisége révén azt kívánta bizonyítani, hogy a sport képes a gonosz fölé kerekedni és legyőzni. Rövid idő alatt össze is trombitálta az általa kigondolt 12 résztvevőt, köztük például a regnáló bajnok Olaszországgal, Angliával (amely ezen az eseményen mutatta meg magát a futball nagyszínpadán), a náci Németországgal, Franciaországgal, Brazíliával, a Patagónia válogatottal és egy helyi, a bennszülött lakosság játékosaiából összeválogatott csapattal, a Mapucsékkal. Argentína és Chile az akkori zűrzáros politikai helyzetben egyértelműen lemondott a részvételről és az elmúlt század elején fennálló területi vitára hivatkozva nem óhajtottak játszani az indián válogatottal.

Akik azonban megjelentek és átérték, azok igazi hősnékné vallhatják magukat. Bár a gárdák nagy része amatőr státuszú kerettel utazott, de az olasz vagy a német nemzeti csapatok fizetett, profi focistákat is beneveztek.

A farmerek, bányászok, vagy éppen halászok emlékezeteiben évtizedek elmúltával is megmaradtak a különleges VB élményei az ellenfelekről, a csodás gólokról és a rendkívüli hangulatról. Az olasz keret egyik tagja például teljesen elvonatkozott az akkor hazájában történt eseményektől és határozottan cáfolja, hogy bármiféle közük lett volna a fasiszta Mussolinihez, de az egykori náci-német játékosok is ragaszkodnak ahhoz az elméletükhöz, hogy nagy részük a kontinensen szolgáló, egyszeri katona volt mindenféle negatív szándék nélkül és csak a játék szeretetért vállalták a szereplést. Ugyanezt az elvet vallhatták az indián együttes tagjai is, bár tőlük közvetlen bizonyíték nem származik, ám az elbeszélések szerint energiával telve, önfeláldozóan és kitörő lelkesedéssel léptek mindig pályára.

Nagyszerű érzés a résztvevők memoárjaiból táplálkozni, azokból az időkben, amikor a futball sokkal tisztább volt, pénz és hatalommentes. A ma jellemző folyamatok még nem fojtották meg a világ legnépszerűbb játékát. A korrupció és a politika persze már ekkor is felütötte a fejét, ezzel csorbítva a saját erőitől építkező rendezvény jó hírét, ám ezekben a romantikus időkben többnyire – a világháború tényétől eltekintve – még a Jó győzedelmeskedett.

Anélkül, hogy túlzásba vinném a mérkőzések történéseinek felvázolását, csakis a lényegét említeném. A döntésben a Mapucse válogatott és a náci Németország került szembe egymással. Micsoda párosítás! A Jó a Rossz ellen, szinte mesebeli történet, amelynek végén az indiánokat koronázhatták meg a torna győzteseként a Jules Rimet-kupa másolatával. Kétségtelenül a bajnokság egyik legnagyobb sztárja a bennszülöttek hálórére, aki emberfeletti képességeivel hipnotizálta az ellenfelek játékosait, ezzel mindegyik büntetőjüket hártva.

A történethez hozzátartozik, hogy a dolgozatom alapjául szolgáló 1942-es Patagóniai Világbajnokságról egy olasz stáb által alkotott, hitelesnek látszó "dokumentumfilm" (hamis forrású dokumentumfilm) készült, amelynek forrása természetesen csak egy fikció. A m? jól kreált, a kor viszonyait idéz?, életh? felvételekkel mutatja be a '40-es évek körülményeit és a futball h?skorára jellemz? szentimentális képekkel árasztja el néz?jét, amivel a labdarúgás jelent?ségét felhasználva származástól függetlenül kapcsolatot teremt a világ különböz? nemzetiség? emberei között. A hitelenséget felfüggesztve, ezek a sajátosságok teszik a m?vet oly egyedivé. A filmkockákon felt?nik – apróbb mini-interjú erejéig – többek között Roberto Baggio, Gary Lineker, Jorge Valdano és Joao Havelange is, akik mind-mind a labdarúgás világban betöltött kiemelked? szerepér?i vallanak.

„Még ha csak egy legenda is, fontos a futball számára.” nyilatkozta Havelange.

Minden szurkoló ismeri azt a kifejezést, hogy „...mi lett volna, ha...” a történet nem csak egy agyszüleményb?i táplálkozik és mégis megvalósul 1942-ben az aktuális VB? Vajon hol rendezte volna meg a FIFA és ki nyerte volna meg a trófeát? A szemüveges náci sztárcsatár, a hipnotikus er?vel bíró indián kapus, vagy a titokzatos magyar báró mindannyian a meg nem történt esemény kulcsfigurái, akik történelmi adatokkal, sztereotípiákkal és paródiával töltik meg és teszik élvezetessé a stílszer?en 90 percet. Valdano szavai szerint „a patagóniai világbajnokságot mitikus rejtély övezi” és paradox módon megjelenik benne a foci, az élet, a valóság és minden más, ami egyébként is bekövetkezett volna, ha nem szól közbe a Sors.

The Lost World Cup (2011) olasz-argentín "dokumentumfilm"

Rendezte: Lorenzo Garzella és Filippo Macelloni

[A filmet itt teljes egészében megnézheted:](#)

Forrás: movieplayer.it, prettycleverfilms.com, cinequanon.it, romalive.org, opolczykpl.word

<http://afutballkutato.blog.hu>

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
